

افسانه‌های یهود و خطر بزرگ

بخش پنجم

تکلیف ایماندار حقیقی کتاب مقدسی با فلسفه یونانی کاملاً روشن است. از همان سده‌های نخست، اندیشه‌های افلاطونی و نوافلاطونی کوشیدند مفاهیم انسانی را بر متن وحی تحمیل کنند. ایماندارانی که معیارش «نوشته» است، از چنین فلسفه‌ای فاصله می‌گیرند، زیرا فلسفه، زاده عقل بشر است، نه مکاشفه روح القدس.

اما موضوع افسانه‌های یهود، پیچیده‌تر است. زیرا خداوند فرمود:

«نجات از یهود است.» (انجیل یوحنا ۴: ۲۲)

و نیز:

«اقوال خدا به ایشان سپرده شد.» (رومیان ۳: ۲)

پس طبیعی است برخی بپندارند حتی سنت‌ها و روایت‌های یهودی نیز دارای اعتباری هم‌سنگ کلام الهامی‌اند. اما این نتیجه‌گیری، نادرست است. داشتن امانت وحی به معنای الهامی بودن همه سنت‌ها نیست.

خط قرمز پولس: توقف در مرز «مکتوب»

پولس رسول معیار را روشن اعلام می‌کند:

«از آنچه مکتوب است تجاوز نکنید.» (اول قرنتیان ۴: ۶)

اصل ساده است:

فراتر از نوشته = ورود به قلمرو اندیشه انسانی

هرچه که بیرون از دایره متن الهامی باشد، حتی اگر نامش سنت، تفسیر، یا تعلیم مذهبی باشد، دیگر وحی نیست.

سنت شفاهی بعدها مکتوب شد؛ اما مکتوب شدن، آن را الهامی نمی‌گرداند.

نوشتن یک متن، آن را هم‌تراز کلام خدا نمی‌کند.

هشدار مستقیم درباره افسانه‌های یهود

پولس به تیطس هشدار می‌دهد:

«زیرا بسیاری هستند سرکش، پاره‌گو و فریبنده، به‌ویژه آنان که از اهل ختنه‌اند.» (تیطس ۱: ۱۰) و می‌افزاید:

«به افسانه‌های یهود و احکام انسان‌هایی که از حقیقت برمی‌گردند، گوش نسپارند.»

(تیطس ۱: ۱۴)

تشخیص کاملاً صریح است:

• منشأ: اهل ختنه

• محتوا: افسانه‌ها و فرمان‌های انسانی

• نتیجه: انحراف از حقیقت

این صرفاً اختلاف فرهنگی نبود، بلکه تلاشی هدفمند برای وارد کردن سنت‌های غیراله‌امی به کلیسا بود.

دو خطر هم‌زمان در کلیسای نخست

پولس دو انحراف بزرگ را شناسایی کرد:

1) فلسفه یونانی

«مبادا کسی شما را به فلسفه و فریب باطل برباید... نه بر حسب مسیح.» (کولسیان ۲: ۸)

2) افسانه‌ها و نسب‌نامه‌ها

«نه به افسانه‌ها و نسب‌نامه‌های بی‌پایان.» (اول تیموتائوس ۱: ۴)

پس:

• فلسفه = عقل‌گرایی بشری

• افسانه‌ها = سنت‌گرایی مذهبی

• هر دو = خارج از «مکتوب»

و حتی اگر ظاهری مذهبی داشته باشند، باز هم انسانی‌اند.

ایمان کتاب مقدسی تنها یک معیار دارد: آنچه الهام شده، همان کافی است.

نه آتن معیار است،

نه سنت‌های ربانی،

بلکه تنها کلام مکتوب خدا.
هر افزوده‌ای، حتی مذهبی‌ترین آن، اگر الهامی نباشد، اقتدار ندارد.

منابع:

.The Holy Bible, Van Dyck Persian Version

The Greek New Testament, Nestle-Aland 28th ed. Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 2012

.Bruce, F. F. Paul: Apostle of the Heart Set Free. Grand Rapids: Eerdmans, 1977

Carson, D. A., and Douglas Moo. An Introduction to the New Testament. 2nd ed. Grand Rapids: Zondervan, 2005

Kostenberger, Andreas J. Handbook on the Pastoral Epistles. Nashville: B&H Academic, 2017